

БЕЗЦЕНЕН НАЦИОНАЛЕН КАПИТАЛ

Тодор Живков

*първи секретар на Централния комитет
на Българската комунистическа партия
и председател на Държавния съвет
на Народна република България*

Името на Георги Димитров е обкръжено с непомръкващ ореол не само в съзнанието на българската работническа класа, която го роди, откърми, възпита, не само в съзнанието на българския народ, с чиято героична история той е свързан неотделимо завинаги. Името на Георги Димитров е едно от ония големи имена в анализите на революционните борби на световния пролетариат, които комунистите, трудещите се и всички прогресивни хора по целия свят произнасят с дълбоко уважение и любов.

Влязъл в редовете на българското работническо движение като млад печатарски работник, закърмен с идеите на Ботев и Левски, на руските революционни демократи, усвоил и превърнал в свои идеите на научния социализъм, Георги Димитров още от юношески години сля своята лична съдба със съдбата на пролетарското освободително дело. Времето облагодетелствуваше всестранно изграждането на неговата гигантска личност. Син и деец на българското работническо движение и на партията на българските тесни социалисти, ученик и близък съратник на такива крупни марксисти като Димитър Благоев и Георги Кирков, Георги Димитров естествено и закономерно стана всепризнат и обичан вожд на българските комунисти и българската работническа класа, на трудовия български народ. Израсъл в средата на тесняците, възпитан в духа на техните велики революционни добродетели, Димитров осъзна дълбоко слабостите и недостатъците на теснячеството и застана начело на борбата за превъоръжаване на партията с идеите на ленинизма, за нейната болшевизация. Под негово ръководство партията извлече поуките от пораженията на Владайското, Юнското и Септемврийското въстание, поведе борба за преодоляване на ликвидаторството, ултралевия курс и сектантското доктринерство, за победата на ленинския курс. Под негово ръководство партията изгради работническо-селския съюз, създаде Народния фронт през годините на антифашистката борба, сплоти демократичните сили в Отечествения фронт и изведе дългогодишните борби на българските трудещи се до великата победа на Деветосептемврийската социалистическа революция.

Щастие за България беше, че в ония бурни години начело на партията и държавата застана такъв изпитан и мъдър ръководител, какъвто беше Георги Димитров.

Обкръжен от любовта на комунистите и трудовите хора, той поведе с твърда и решителна ръка кораба на родината към бреговете на социализма. Под негово ръководство народната власт укрепна, сломи съпротивата на вътрешната и международната контрареволуция, разчисти пътя към бъдещето. На Петия конгрес на партията Георги Димитров осветли теоретически и даде практическо решение на най-важните проблеми, поставени от общественото развитие на страната през преходния период от капитализма към социализма.

Днес, когато казваме, че и без Димитров вървим по димитровски път, ние имаме пред вид, че пътят на Георги Димитров е пътят на всепобеждащото ленинско учение; ние имаме пред вид нашата вяроност към марксизма-ленинизма и пролетарския интернационализъм, творческото, съобразено с особеностите на страната и международното положение прилагане на закономерностите на социалистическото изграждане, на световноисторическия опит на КПСС и Съветския съюз. Блестящо потвърждение на тази истина е фактът, че под ръководството на Българската комунистическа партия българските трудеши се изпълниха завета на Георги Димитров и за 15—20 години постигнаха това, което други страни и народи при други условия са постигнали за цяло столетие.

Сега партията и страната решават нови крупни задачи. Програмата на партията, приета на Десетия конгрес, постави задачата и очерта пътищата за изграждането на развито социалистическо общество в България — историческото предимство на комунизма. В Програмата на партията са възплътени строителният опит, колективният ум и мъдрост на партията, нейният устрем и воля да изведе България в първите редици не само в социално-политическата област, но и в сферата на материалното производство, в развитието на науката и техниката, на образованието и културата. Верни на великото дело на Георги Димитров, наследници на неговата революционна мисъл и неукротим дух, българските комунисти ще превърнат величествените перспективи на Програмата във величествена действителност.

Въплътил в себе си най-добрите качества на българските комунисти, Георги Димитров израсна като един от големите ръководни дейци на международното комунистическо и работническо движение. Непоклатимата убежденост в справедливата борба на световния пролетариат, предаността към идеите на комунизма, дълбоката обич към Съветския съюз — отечеството на работниците и селяните, гордото безстрашие пред лицето на класовия враг, продемонстрирани от великия син на българския трудов народ по време на Лайпцигския процес, откриха с изключителна сила неговата колосална фигура, направиха от неговото име символ и знаме на борбата против фашизма по всички континенти. Изградил се като пролетарски деец в атмосферата на българското работническо движение, където проблемите на единството на пролетариата и на съюза на работническата класа със селяните и другите непролетарски трудови слоеве имаха жизнено важно значение; натрупал огромен теоретически и практически опит в борбата против фашизма както в национален, така и в международен мащаб; близко опознал проблемите на антифашистката борба във Франция и Германия, в Югославия и Австрия, в Прибалтика и Полша; непосредствено изживял трагичното поражение на разединената работническа класа в Германия и т. н. — Георги Димитров се формира като виден теоретик и строител на единния пролетарски и народния антифашистки фронт, последователен борец за нов, ленински курс на световното комунистическо движение.

Такъв се изяви на Седмия конгрес на Комунистическия интернационал нашият Георги Димитров — „антифашистският трибун, блестящият и

смел болшевик, стратегът на борбата с фашизма, славният ръководител на Комунистическия интернационал“, както беше характеризиран във в. „Правда“ от 14 август 1935 г.

Идейните оръжия, изковани на Седмия конгрес на Коминтерна при най-прякото участие на Георги Димитров, издържаха пресерката на историята по време на антифашистката съпротива в годините на Втората световна война. В наши дни, обогатени и доразвити от трите съвещения на представителите на международното комунистическо и работническо движение и от опита на отделните партии, тези оръжия намират все по-широко приложение в борбата на силите на мира, социализма и прогреса във всички страни. Неслучайно представителите на братските партии многократно и по различни поводи изразяват своята дълбока признателност към „далновидното учение на великия учител и герой на борбата против фашизма — Георги Димитров“, към съвета на големия син на българския народ, към неговите мъдри слова, които, както те се изразяват, „служат за ръководство в нашата борба“.

Възпитан в редиците на българските тесняци, Георги Димитров израсна като един от най-видните последователни интернационалисти на епохата. Пламенен патриот, безпределно предан на интересите на своя народ, той се издигна до разбирането за неделимостта на класовата борба в международен мащаб, до съзнанието, че единството на националните отряди на работническата класа е жизнено важно условие за победата на социализма в национален и международен мащаб. Смело и категорично, с присъщото на големия революционер безстрашие Димитров определи отношението към Октомврийската революция, към Съветския съюз като основен критерий, пробен камък за проверяване искреността и честността на всеки деец на работническото движение, на всяка работническа партия и организация на трудещите се, на всеки демократ.

Българската комунистическа партия неотклонно следва и развива интернационалистическите традиции на Георги Димитров. Тя непрекъснато укрепва и задълбочава братската дружба и сътрудничество със Съветския съюз и другите социалистически страни, води борба срещу отклоненията и отстъпленията от марксизма-ленинизма, ратува за единство и сплотеност на международното комунистическо и работническо движение, за единоедinstвие на всички сили на световния антиимпериалистически фронт. Високият международен авторитет, който извоюва за нашата партия Георги Димитров, през изтеклите след неговата смърт две десетилетия беше запазен и увеличен от успешното строителство на социализма в България, от последователната марксистко-ленинска политика, провеждана от партията, от нейния ясен и непоклатим интернационализъм. Приветствията на представителите на многобройните братски партии, присъствували на Десетия конгрес, още веднъж ясно и с пълна сила показаха, че световното комунистическо и работническо движение вижда в лицето на днешните български комунисти верни наследници на идеите и делото на Георги Димитров.

Животът, мислите и делото на Георги Димитров са наш безценен национален капитал.